

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **K. P.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021 č. j. MSK 82790/2021, sp. zn. DSH/14288/2021/Bla, o dopravním přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 15. 7. 2021 č. j. MSK 82790/2021, sp. zn. DSH/14288/2021/Bla a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 20. 5. 2021 č. j. SMO/269733/21/DSČ/Jav, sp. zn. S-SMO/640962/20/DSČ **se zrušují** a věc **se** žalovanému **vrací** k dalšímu řízení

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška ve výši 11 228 Kč ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 7. 2021 č. j. MSK 82790/2021, sp. zn. DSH/14288/2021/Bla žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/269733/21/DSČ/Jav ze dne 20. 5. 2021 tak, že se ve výroku označeném I., bod 2. text „§ 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu“ nahradil textem „§ 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 36 odst. 1, § 38 odst. 1, § 47 odst. 2 písm. c), § 48 odst. 7 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, v návaznosti na přílohu č. 1 vyhlášky č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel“. Ve zbytku pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným přestupky podle ust. § 125c odst. 1 písm. k), ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a přestupkem podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, tím,

I.

že dne 25. 10. 2020, v čase okolo 15:20 hodin,

1.

v Ostravě, při odbočování z ulice Dr. Martínka, ze směru od ulice Tlapákova, u OC Špalíček, vpravo na ulici Krestova a poté z ulice Krestova vpravo na ulici Fr. Hajdy jako řidič motorového vozidla tov. zn. BMW, RZ X, nedal znamení o změně směru jízdy.

Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit ustanovení § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu, a tak naplnit skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

2.

v Ostravě, při jízdě nejméně po ulici Krestova a ulici Fr. Hajdy k č.p. 14 jako řidič motorového vozidla tov. zn. BMW, RZ X, toto užil k jízdě, přestože nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť na čelním skle vozidla byl umístěn nalepovací nápis omezující výhled z vozidla.

Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a tak naplnit skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu;

3.

v Ostravě, na ulici Fr.Hajdy u č.p. 14 jako řidič motorového vozidla tov. zn. BMW, RZ X, na požádání příslušníka Policie České republiky tomuto nepředložil zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění.

Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit ustanovení § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti, a tak naplnit skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti;

II.

1.

dne 4. 11. 2020 v 19:50 hodin v Ostravě, na ulici Plzeňská, ze směru Ostrava centrum, před křižovatkou s ulicí Junácká, řízené tříbarevnou světelnou signalizací, jako řidič s motorovým vozidlem tov. zn. BMW, RZ X, nerespektoval signál S1a - Signál s červeným světlem „Stůj!“ světelného signalizačního zařízení a křižovatkou projel na ulici Junácká ve směru jízdy k ulici Blanická, ačkoli byl na tento signál povinen zastavit vozidlo před křižovatkou před příčnou čarou souvislou.

Tímto jednáním měl úmyslně porušit ustanovení § 4 písm. c) v návaznosti na ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č. 9 k vyhlášce č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, a tak naplnit skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu.

Za přestupky projednané ve společném řízení byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 500 Kč. Dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil několik žalobních námitek, které podřadil pod tyto okruhy: 1) Změna rozhodnutí, porušená právní ustanovení, zachování práva na obhajobu, 2) (Ne)zákonnost úpravy čelního skla a nevyrozumění o změně, 3) Absence výzvy k předložení zelené karty, 4) Forma zavinění.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 5. 10. 2021 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021 č. j. MSK 82790/2021, sp. zn. DSH/14288/2021/Bla, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/652385/20/DSC a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku sepsaného dne 25. 10. 2020, že dne 25. 10. 2020 v 15:20 hodin na ulici Františka Haldy 14 v Ostravě žalobce při odbočování na křižovatce nedal znamení o změně směru jízdy. Nepředložil zelenou kartu a ve stírané ploše čelního skla má na vozidle umístěn bílý nápis – nálepku. Toto oznámení přestupku žalobce nepodepsal ani se do něho nevyjádřil;
- z úředního záznamu ze dne 26. 10. 2020 vyhotoveného Policií České republiky, Městské ředitelství policie Ostrava, oddělení hlídkové služby, že obsahuje stejný popis přestupků, jak je shora uvedeno. Dále je v něm uvedeno, že jako řidič vozidla BMW 330 D, RZ X, byl ztotožněn žalobce, který předložil policejní hlídce občanský a řidičský průkaz a na předním sedadle jako spolujezdkyně seděla P. C. K tomuto úřednímu záznamu je přiloženo CD s videozáznamem jízdy žalobce;
- z oznámení přestupku sepsaného dne 4. 11. 2020, že dne 4. 11. 2020 v čase 19:50 hodin v Ostravě na křižovatce ulic Plzeňská a Junácká žalobce, jakožto řidič vozidla BMW, RZ X, nerespektoval červený signál „Stůj!“. Toto oznámení přestupku žalobce nepodepsal ani se do něho nevyjádřil;
- z úředního záznamu ze dne 9. 11. 2020 vyhotoveného Policií České republiky, Městské ředitelství policie Ostrava, dopravní inspektorát, že dne 4. 11. 2020 byla prováděna policejní hlídkou kontrola dodržování rychlosti v obci na ulici Plzeňské 362 v Ostravě. Kontrolním snímkem měření rychlosti bylo zachyceno vozidlo BMW 330 D, RZ X, kterému byla naměřena rychlost 112 km/h v měřeném úseku, kde je dovolená rychlost 50 km/h. Policejní hlídka se za vozidlem vydala, vozidlo pokračovalo velkou rychlostí přes křižovatku ulic Plzeňská a Junácká, kdy řidič tohoto vozidla – žalobce, projel uvedenou křižovatku na červený signál „Stůj!“, ačkoli tento svítil cca 3 sekundy. K úřednímu záznamu je přiloženo CD se záznamem z přední kamery služebního vozidla a se záznamem z kamer na uvedené křižovatce;
- dne 18. 1. 2021 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupcích žalobce a proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce – Ing. M. J. odpor. K tomuto odporu po výzvě správního orgánu I. stupně byla přiložena plná moc ze dne 19. 1. 2021, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje Ing. M. J. k zastupování ho ve správním řízení o spáchání přestupků;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 18. 5. 2021, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec. U tohoto jednání byl jako svědek vyslechnut zasahující policista J. N., který vypověděl, že dne 25. 10. 2020, kdy jako motorizovaná hlídka spolu s kolegou M.F. vykonávali hlídkovou činnost ve svěřeném úseku Ostrava Hrabůvka, při jízdě po ulici Dr. Martíňka spatřil v protisměru jejich jízdy jedoucí motorové vozidlo BMW, jehož řidič při odbočování

na ulici Krestova nedal znamení o změně směru jízdy. Z tohoto důvodu se za tímto vozidlem vydali a přitom spatřili, že řidič při odbočování z ulice Krestova na ulici Fr. Hajdy opět nedal znamení o změně směru jízdy. Po zastavení automobilu kolega F. vyzval řidiče k předložení dokladů potřebných pro řízení a provoz vozidla, přičemž tento nepředložil zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění, kdy uvedl, že tuto u sebe nemá. Dle předloženého občanského a řidičského průkazu byl ztotožněn K. P. Poté se žalobce dotázal, zda si je vědom toho, že se dopustil přestupků v dopravě tím, že opakovaně neužil znamení o změně směru jízdy a na výzvu nepředložil zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění, a ten sdělil, že s přestupky nesouhlasí a přeje si věc projednat ve správním řízení, jelikož s tímto postupem má bohaté zkušenosti. Při tomto projednávání na místě si povšiml, že na vozidle má řidič ve stírací ploše umístěn nalepovací nápis omezující výhled z vozidla, k čemuž pro účely dalšího řízení pořídil fotodokumentaci. Ve vozidle se na místě spolujezdce nacházela mladší žena, záměna řidiče či vozidla byla vyloučena. Dále byla jako svědkyně vyslechnuta L.V., která uvedla, že dne 4. 11. 2020, kdy spolu s pprap. Z. v době cca 19:30 hod. připravovala služební vozidlo policie k měření rychlosti vozidel na ulici Plzeňská, poblíž restaurace Dakota, před jejich služebním vozidlem projelo vozidlo BMW černé barvy, jehož řidič jel zkušebním snímkem naměřenou rychlostí 112 km/hod. Protože se jednalo o zkušební snímek, rychlost tak fakticky nebyla změřena a zdokumentována, nicméně tato okolnost byla důvodem, proč se rozhodli vozidlo a jeho řidiče zkontrolovat. Za vozidlem tak jeli po ulici Plzeňská ve směru Krmelín až ke křižovatce s ulicí Junácká, kde odbočilo na ulici Junácká ve směru k ulici Blanická, přičemž řidič na této křižovatce nerespektoval signál S1a-Signál s červeným světlem „Stůj!“ světelného signalizačního zařízení a křižovatkou projel, aniž by vozidlo zastavil před křižovatkou, před příčnou čarou souvislou. Totožnost řidiče ověřila lustrací prostřednictvím mobilní platformy v centrálních registrech, včetně jeho foto v těchto evidencích. Záměnu řidiče či vozidla vyloučila, řidič se uvedeným jednáním jednoznačně přestupku dopustil, toto nepochybně viděla a nakonec je tato skutečnost jednoznačně doložena jak kamerovým záznamem z vozidla policie tak městského kamerového systému OVANET umístěného na uvedené křižovatce;

- dne 20. 5. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupcích žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání ze dne 9. 6. 2021 podané zmocněncem žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 14. 6. 2021, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Zmocněnec žalobce toto blanketní nedoplnil. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce předně namítal, že žalovaný nezákonně změnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně a že příslušná právní ustanovení uvedená žalovaným ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí neporušil. Jejich porušení nebylo prokázáno a není ani přiléhavé. Žalobce tedy míní, že změna výroku rozhodnutí provedená žalovaným, kterou byl žalobce uznán vinným z porušení dalších právních ustanovení, v jejichž důsledku měl porušit právní ustanovení silničního zákona, je nesrozumitelná, nepřezkoumatelná, neodůvodněná a nezákonná. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že je důvodná. Je vhodné poznamenat, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvolacího orgánu (žalovaného) tvoří jeden celek (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009-48). Předmět řízení ve výroku rozhodnutí o přestupku musí být vymezen takovým způsobem, aby sankcionované jednání bylo nezaměnitelné s jednáním jiným. Rozhodnutí správního orgánu totiž musí zcela jednoznačně určit a vymezit, čeho se pachatel přestupku dopustil a v jakém jednání spáchaný přestupek spočívá. Řádně formulovaný výrok rozhodnutí o přestupku dále musí přesně odpovídat právní normě, která závazně stanoví skutkovou podstatu přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2013, č. j. 4 As 54/2012-32). Správní orgán I. stupně ve výroku rozhodnutí v části I. 2. uvedl, že „*že dne 25. 10. 2020, v čase okolo 15:20 hodin, v Ostravě, při jízdě nejméně po ulici Krestova a ulici Fr. Hajdy k č.p. 14 jako řidič motorového vozidla tov. zn. BMW, RZ X, toto užil k jízdě, přestože nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť na čelním skle vozidla byl umístěn nalepovací nápis omezující výhled z vozidla. Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a tak naplnit skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu*“, žalovaný podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil výrok prvostupňové rozhodnutí tak, že výrok zní v celém znění „*že dne 25. 10. 2020, v čase okolo 15:20 hodin, v Ostravě, při jízdě nejméně po ulici Krestova a ulici Fr. Hajdy k č.p. 14 jako řidič motorového vozidla tov. zn. BMW, RZ X, toto užil k jízdě, přestože nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť na čelním skle vozidla byl umístěn nalepovací nápis omezující výhled z vozidla. Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 36 odst. 1, § 38 odst. 1, § 47 odst. 2 písm. c), § 48 odst. 7 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, v návaznosti na přílohu č. 1 vyhlášky č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel, a tak naplnit skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním*“.

Žalovaný postupoval správně pouze v tom, že se snažil do výrokové části rozhodnutí uvést všechna ustanovení, která tvoří v souhrnu právní normu odpovídající skutkové podstatě přestupku (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017 č. j. 4 As 165/2016-46), nicméně tak učinil zcela nesprávně. Už jen část skutkové věty, že nalepovací nápis omezuje výhled z vozidla, neobstojí, neboť ve správním řízení nebylo prokázáno, jak významně nápis umístěn na čelním skle vozidla bránil žalobci ve výhledu. Skutková věta tedy obsahuje skutečnost, která nebyla v přestupkovém řízení prokázána.

Krajský soud dále považuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného za rozporné, a to z důvodu rozporu mezi odůvodněním obou rozhodnutí, neboť v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgánu I. stupně odkazuje na vyhlášku č. 82/2012 Sb., kdežto žalovaný v odůvodnění i ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí odkazuje na vyhlášku č. 211/2018 Sb., aniž by zdůvodnil, proč se odchýlil od závěrů správního orgánu I. stupně (krajský soud poznamenává, že příloha č. 1 vyhlášky č. 82/2012 Sb., je totožná jako příloha č. 1 vyhlášky č. 211/2018 Sb.). Stěžejní ovšem je, že právní kvalifikace jednání žalobce, spočívající v tom, že řídil vozidlo, na kterém byl na čelním skle umístěn nalepovací nápis, kterou provedly správní orgány, je naprosto nepřiléhavá a nesprávná. Z obsahu správních spisů nevyplynulo, že by v projednávaném případě probíhala technická silniční kontrola prováděna policistou, ze které by byl pořízen doklad dle ust. § 4 vyhlášky č. 82/2012 Sb., natož že by probíhala či byla řešena technická prohlídka vozidla podle vyhlášky č. 211/2018 Sb.

Krajský soud souhlasí s žalobcem v tom, že mu nebylo prokázáno porušení ustanovení § 36 odst. 1, § 38 odst. 1, § 47 odst. 2 písm. c), § 48 odst. 7 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, přičemž z jejich porušení nebyl ani obviněn. Po celou dobu správního řízení bylo s žalobcem jednáno jako s řidičem předmětného vozidla a nikoliv jako jeho provozovatelem a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by se ve správním řízení řešila otázka technické prohlídky žalobcova vozidla. Srozumitelné pojednání o zásadních skutkových i právních otázkách je přitom klíčové rovněž pro správné stanovení sankce. Žalovaný použil právní ustanovení nedopadající na výše uvedené jednání žalobce.

Bude tedy na správním orgánu, aby postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Krajský soud podotýká, že na základně dosud zjištěného skutkové stavu vyvstala ke zvážení otázka, zda žalobce svým jednáním užil vozidlo v rozporu s ust. § 37 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, s ohledem na přílohu č. 12 odst. 21 písm. e) a odst. 30 písm. a) vyhlášky č. 341/2014 Sb.;

- k žalobní námitce, že žalobce nebyl vyzván k předložení zelené karty, krajský soud uvádí, že z výpovědi zasahujícího policisty J. N. ze dne 18. 5. 2021 plyne, že po zastavení automobilu jeho kolega vyzval žalobce k předložení dokladů potřebných pro řízení a provoz vozidla, přičemž tento nepředložil zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění. Sám zasahující policista J. N. se žalobce dotázal, zda si je vědom toho, že se dopustil přestupků v dopravě tím, že opakovaně neužil znamení o změně směru jízdy a na výzvu nepředložil zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění. Na dotaz správního orgánu odpověděl, že v době, kdy jeho kolega požádal o předložení zelené karty, stál vedle něho a slyšel to. Tato výpověď byla v souladu s oznámením přestupku ze dne 25. 10. 2020 a úředním záznamem ze

dne 26. 10. 2020. Je pravdou, že úřední záznam nelze považovat za samostatný důkaz, avšak jsou-li tyto tři shora uvedené podklady vzájemně souladné a nevyskytují-li se v nich rozpory, lze tvrdit, že popisované jednání se skutečně stalo tak, jak tyto materiály zachycují (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 52/2011-47 nebo ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 69/2018-37). Krajský soud tedy dospěl k závěru, že žalobce byl k předložení zelené karty vyzván;

- žalobce namítal, že správní orgán nevymezil ve výroku rozhodnutí formu zavinění u přestupku podle „III/1“. U přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu absentuje forma zavinění. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že výrok rozhodnutí správního orgánu neobsahuje žádné označení „III/1“, jak uvádí žalobce. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je jednoznačně uvedeno, že přestupky I./1., I./2., I./3. byly spáchány z nedbalosti a přestupek II./1. byl spáchán úmyslně. Za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu se ukládá správní trest zákazu činnosti v souvislosti s úmyslným zaviněním pouze tehdy, jde-li o nezastavení vozidla na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou [viz ust. § 125c odst. 6 písm. c) bod 2 zákona o silničním provozu]. Tato žalobní námitka žalobce je tedy nedůvodná.

9. Se zřetelem k důvodům uvedeným v bodu 8, první odrážce odůvodnění tohoto rozsudku krajský soud proto žalobu žalobce shledal jako důvodnou, a napadené rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně v souladu s ust. § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. pro nezákonnost zrušil a věc žalovanému podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

10. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., což činí 6 800 Kč a s připočtením 21% DPH ve výši 1 428 Kč je to celkem 8 228 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 14. března 2022

[Zadejte text.]

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje